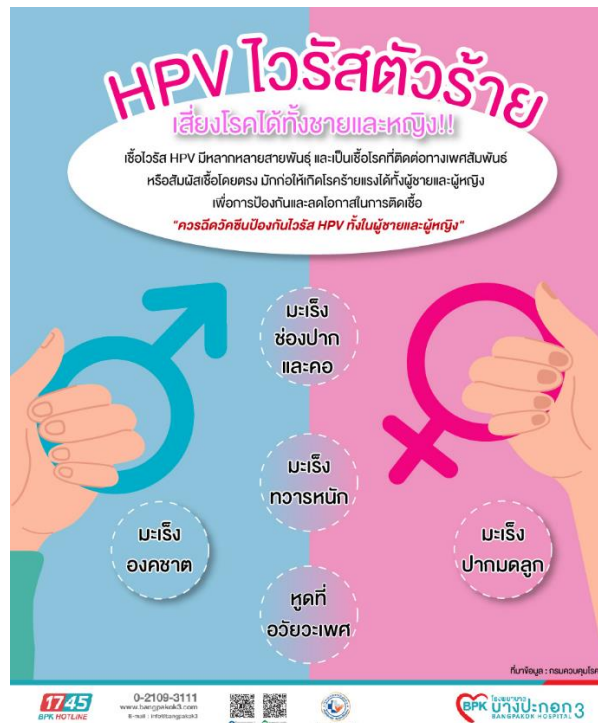

HPV ไวรัสตัวร้าย เสี่ยงโรคทั้งชายและหญิง

เชื้อไวรัส HPV มีหลากหลายสายพันธุ์ และเป็นเชื้อโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือสัมผัสเชื้อโดยตรง มักก่อให้เกิดโรคร้ายแรงได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

เพื่อการป้องกันและลดโอกาสในการติดเชื้อโรคร้ายแรงได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง จากการติดเชื้อ HPV

- มะเร็งองคชาติ

มะเร็งองคชาติ เป็นหนึ่งในเนื้องอกร้ายที่พบบ่อยในระบบสืบพันธุ์ของเพศชาย มะเร็งองคชาติในระยะแรกจะเกิดเป็นเนื้องอกชนิด papillary carcinoma หลังจากนั้นเป็นปีจะลุกลามเป็นเซลล์มะเร็งชนิด Squamous cell carcinoma โดยมีอาการสำคัญคือ หนังหุ้มปลายยาวเกินไป หนังหุ้มปลายตีบ หนังหุ้มปลายและส่วนหัวของลึงค์อักเสบ องคชาติมีแผลเปื่อย โรคมะเร็งองคชาติมักเกิดในผู้ชายสูงอายุ อายุเฉลี่ยของผู้ป่วยคือ 60 ปี อายุยิ่งมาก โอกาสที่จะเกิดโรคร้ายยิ่งมากตามไปด้วย ซึ่งเมื่ออายุประมาณ 70 ปี อัตราการเกิดโรคมะเร็งองคชาติจะสูงที่สุด และโรคมะเร็งชนิดนี้บางครั้งยังเกิดกับผู้ชายที่อายุน้อยได้อีกด้วย

- **มะเร็งปากมดลูก**

ผู้หญิงทุกคนมีความเสี่ยงที่จะเป็นมะเร็งปากมดลูก ตั้งแต่เรามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และเกือบ 100% ของมะเร็งปากมดลูกเกิดจากการติดเชื้อ HPV เพราะเป็นเชื้อที่ติดง่าย นอกจากเพศสัมพันธ์แล้ว ยังสามารถติดต่อทางการสัมผัสได้ด้วย (แต่จะเป็นลักษณะเหมือนพาหะที่นำพาเชื้อไปสู่ช่องคลอดได้) แต่พอติดเชื้อแล้วกลับไม่มีอาการ ไม่เจ็บ ไม่ปวด ไม่มีบาดแผลอะไรเกิดขึ้น แต่เกิดความผิดปกติระดับเซลล์ ซึ่งใช้เวลานานหลายปี ก่อนกลายเป็นมะเร็งปากมดลูก

- **มะเร็งช่องปากและคอ**

มะเร็งช่องปาก เป็นเนื้อร้ายที่เกิดและพัฒนาขึ้นในส่วนใดก็ตามที่อยู่ในช่องปาก โดยเซลล์มะเร็งอาจเกิดขึ้นได้ทั้งบริเวณริมฝีปาก ลิ้น เหงือก กระพุ้งแก้ม เพดานปาก ในกรณีที่พบได้น้อย เซลล์มะเร็งยังสามารถเกิดขึ้นได้ที่ต่อมทอนซิลด้านหลังช่องปาก ซึ่งเป็นต่อมผลิตน้ำลายรวมถึงบริเวณช่องคอที่เชื่อมต่อระหว่างปากกับหลอดลมหรือคอหอย

- **มะเร็งทวารหนัก**

มะเร็งทวารหนัก คือ เนื้ออกร้ายที่เกิดขึ้นจากเซลล์ภายในทวารหนัก มักจะเกิดขึ้นบริเวณรูทวารหนักหรือบนผิวหนังปากทวารหนัก ส่วนที่เกิดขึ้นใต้เส้น Dentate line (เส้นแบ่งทวารหนักออกเป็นส่วนบนและส่วนล่าง) จะเป็นมะเร็งรอบทวารหนัก อีกทั้งมะเร็งชนิด Squamous cell carcinoma ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นที่รูทวารหนักและบริเวณรอบทวารหนัก โดยมักจะเกิดขึ้นจากการกระตุ้นเรื้อรังของโรคฟีลิกณฯสูตร รีดสีดวงทวาร แผลเป็นจากการผ่าตัด โรคหูด และซีสตรูเหนือกระดูกก้นกบ มาเป็นเวลานาน

- **หูดที่อวัยวะเพศ**

หูดอวัยวะเพศ หรือหูดหงอนไก่ (Anogenital wart, Condyloma acuminata) เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่พบบ่อย ทั้งในเพศชายและหญิง เกิดจากการติดเชื้อไวรัส HPV ทำให้เกิดการเจริญผิดปกติของผิวหนังบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์และทวารหนัก เห็นลักษณะเป็นตุ่มหรือแผ่นนูนยื่นออกมาบริเวณอวัยวะเพศภายนอก ผิวหนังรอบทวาร ฝีเย็บ หรือขาหนีบ อาจมีอาการปวด คัน หรือไม่มีอาการก็ได้ หูดอวัยวะเพศมักมีสีเหมือนสีผิวปกติ

ที่มาข้อมูล : สถาบันมะเร็งแห่งชาติ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

โรคมาลาเรีย ภัยร้าย พรากชีวิต

โรคมาลาเรียหรือไข้ป่า มียุงก้นปล่องตัวเมียที่มีเชื้อพลาสโมเดียมเป็นพาหะนำโรค เมื่อเชื้อเข้าสู่กระแสเลือดจะไปพักตัวที่ตับ ระบาดง่ายเป็นวงกว้าง ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคนี้นักอาศัยอยู่บริเวณชายป่า ชายเขา

มีระยะอาการดังนี้

- **ระยะแรก** ระยะนี้เป็นระยะการแตกของเม็ดเลือดแดงที่มีเชื้อมาลาเรีย โดยกินเวลา 15-60 นาที ทำให้ร่างกายหนาวสั่น ตัวเย็น ชีพจรเต้นเร็ว มีอาการเกร็งปัสสาวะบ่อย อุณหภูมิค่อย ๆ สูงขึ้น
- **ระยะร้อน** ระยะนี้ผู้ป่วยจะมีไข้สูง ตัวร้อนจัด อาจถึง 40 องศา ลมหายใจร้อน หน้าแดง ปากซีด และกระหายน้ำ ชีพจรเต้นเร็ว ปวดศีรษะลึกเข้าไปในกระบอกตา มักเกิดขึ้นใน 1-2 ชั่วโมงหลังจากระยะแรก
- **ระยะเหงื่อออก** ระยะนี้จะเกิดขึ้นหลังระยะร้อนราว 1-4 ชั่วโมง เป็นระยะที่ไข้เริ่มลดลง มีเหงื่อออกมาก จนดูเหมือนกลับเข้าสู่ภาวะปกติ

หากไม่ได้รับการรักษาอย่างถูกต้อง อาการก็จะกลับไปเริ่มระยะแรกใหม่อีกครั้งเป็นวงจรไปเรื่อย ๆ โดยผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรง อาจติดเชื้อในสมอง ทำให้ซึม ชัก น้ำตาลในเลือดต่ำ ไตวาย น้ำท่วมปอด และมีโอกาสเสียชีวิตสูง

ด้านการรักษานั้น

สามารถรักษาให้หายได้ด้วยการกินยาตามแพทย์สั่งให้ครบ ทั้งแบบ 3 วัน และ 14 วันตามที่แพทย์เห็นสมควร หรือบางกรณีแพทย์อาจพิจารณาฉีดยาต้านมาลาเรียเข้ากระแสเลือดเพื่อทำการรักษาได้เช่นกัน

ส่วนวิธีป้องกันนั้น ปัจจุบันมียาที่ใช้กินล่วงหน้าเพื่อป้องกันก่อนเข้าไปในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ที่มีความเสี่ยงเป็นโรคนี้นักอาศัยอยู่บริเวณชายป่าชายเขา หรือจังหวัดชายแดนภาคตะวันออกและตะวันตกของประเทศไทย นอกจากนั้นควรสวมเสื้อแขนยาว กางเกงขายาว ทายากันยุง และนอนในมุ้ง เพื่อป้องกันไม่ให้ยุงกัดอีกด้วย

ที่มาข้อมูล : กรมควบคุมโรค